

ת"פ 18249/01/21 - מדינת ישראל נגד ולדימיר אזימוב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 18249-01-21 מדינת ישראל נ' אזימוב (עציר)
בפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ולדימיר אזימוב (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד סיון קוסטר - פמ"ח - (פלילי)

ב"כ הנאשם: עו"ד דן גלעד - סנגוריה ציבורית

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וניסיון לתקיפת שוטרים לפי סעיף 273 + 25 לחוק העונשין.

כתב האישום

2. על פי האמור בכתב האישום, הנאשם והמתלון הם דרי רחוב שלנים במבנה נטוש בשד' הנרייטה סולד בקרית ים. המתלון לן בקומה הראשונה והנאשם בשנייה. ביום 1.1.21 בסמוך לשעה 14:30 ישבו הנאשם והמתלון יחד בחדרו של הנאשם, אכלו ושתי משקאות אלכוהוליים כדי לחגוג את תחילת השנה האזרחית. בהמשך לכך שבר הנאשם בקבוק זכוכית שהיה במקום. המתלון שאל אותו מהו רוצה לעשות בו והנאשם השיב להרביץ לו. אז דקר הנאשם את המתלון באמצעות שבר הבקבוק בצווארו וביצע בו חתך באורך 4-5 ס"מ. המתלון ניסה להתגונן באמצעות ידו והנאשם דקר אותו פעם נוספת בידו הימנית. הנאשם עזב את המקום בלי להושיט לו עזרה.

המתלון יצא מדמם לרחוב וביקש מעובר אורח שיתקשר למד"א.

3. לאחר מכן נמצא הנאשם בסמוך למקום על ידי שוטרים כשבתיקו סכין קפיצית. הנאשם עוכב והובא למשטרת זבולון, שם הוא השתולל, צעק ודפק בחוזקה על דלת התא וניסה לתקוף אחת השוטרים

שהייתה במקום, בכך ששפך לעברה קפה מכוס שהיה בתא וקלל אותה.

בהמשך הוא אף ניסה לתקוף שוטרים נוספים עם חגורה שהוריד ממכנסיו.

4. נטען שלמתלון נגרמה פגיעה יחסית קשה כתוצאה מהדקירות: פצע חודר עמוק בצוואר משמאל 1-2 ZONE עם פגיעה בשרירים ופגיעה בווריד ג'ולארי כמו כן פצע בעור ובתת עור רוחבי מעל עצם הבריח השמאלית בנוסף קרע עורקי בווריד ג'ולארי המתמשך לווריד ג'ולארי פנימי לאורך 4-5 ס"מ וחתך בווריד ג'ולארי חיצוני וכן פגיעה חודרת באצבע 2 ביד ימין. המתלון פונה לאשפוז וטופל ושהה שם עד ליום 3.1.21.

מהלך הדין

5. נשמעו עדי התביעה ובהם עובר האורח שחלף במקום והשוטרים שביצעו את המעצר. ניסיונותיה של המאשימה להביא את המתלון לעדות לא עלו יפה. הוא זומן ל-4 ישיבות עוקבות: 21.4.21, 10.5.21 ו-26.5.21 ואף ליום 9.6.21 אך נמנע מלהופיע לישיבות הנ"ל. ב-26.5.21 עוד הוצא לו צו הבאה. כאמור לעיל, כל הניסיונות האמורים לא צלחו והמשך הדיון עוכב כאשר המאשימה חזרה וטענה בכל פעם שעדותו של המתלון חיונית לבירור והוכחת האשמה בעבירה החמורה של חבלה בכוונה מחמירה.

6. בדיון מיום 9.6.21 לאחר שפעם נוספת לא התייצב המתלון, ובשקלול מאזן האינטרסים בין עיכוב נוסף בקידום המשפט אל מול זכויותיו של הנאשם שנמצא במעצר כ-6 חודשים, מיום 1.1.21, קבעתי שעל המדינה להודיע על סיום פרשת התביעה (עוד קודם לכן הודיעה המדינה שאין לה עדים נוספים). מיד לאחר מכן העלה הסגור טענה שאין להשיב לאשמה בכל הקשור לעבירה החמורה והנאשם הודה בניסיון לתקיפת שוטרים.

טיעוני הסגור

7. הסגור טען שיש להורות על זיכוי הנאשם כיוון שהמאשימה לא הוכיחה את אשמתו ולו לכאורה. נטען שלא הובאה כל ראיה שקושרת את הנאשם לביצוע העבירה, למקום העבירה או לזמן ביצוע העבירה. נטען שנשמעו ראיות, חלקן מפי השמועה לפיהן נראה אדם שנפצע בצווארו מחוץ למקום בו נראה מתגורר שהינו גן ילדים נטוש, שם פגש אותו עד ראיה שהעיד בבית המשפט שסיפר שהפצוע לא שיתף פעולה באופן מלא ואף חזר למבנה הנטוש ושהה שם עד להגעת עזרה. נטען שהשוטרים שהעידו תיארו שהנאשם נראה הולך בסביבת המבנה הנטוש בה נמצאים בתים רבים אחרים ואז נקלח לתחנת המשטרה. נטען שבשום שלב הנאשם לא הודה בביצוע עבירה כלשהי כלפי המתלון והכחיש נמרצות ביצוע העבירה ומסר באופן ברור שכאשר עזב המתלון היה בריא ושלם. נטען שבפני בית המשפט נותר חלל ראייתי שלא ניתן להשלימו באמצעות הראיות שהוגשו. נטען שלא ניתן לדעת האם אכן המתלון נפגע בעקבות אלימות שהופעלה כלפיו או שיכול להיות שנפל ונפצע בשל שכרותו ובכל מקרה לא ניתן

לדעת בדיוק מה גרם לפציעתו. נטען שכל הדברים האמורים יכלו להתברר רק בעת חקירת המתלונן. נטען עוד שגרסתו הראשונה של המתלונן כפי שנמסרה לעד הראיה הייתה שהוא נפגע ברחוב על ידי אדם שאינו מכיר. נטען שלא נמצאה על הנאשם שום ראיות DNA שקושרת את הנאשם לעבירת האלימות, ושהדבר היחיד שנמצא היה ט"א של הנאשם על בקבוקי שתייה שנמצאו במקום, דבר שאינו יכול לסבך אותו כיוון שהוא מתגורר שם מזה זמן. עוד הפנה הסנגור לחקירתו של אחד השוטרים, ארז לב, שגבה עדות ראשונה מאת הקורבן שאמר "בשעות אחה"צ הסתובבתי בקרית ים ברח' הנרייטה סולד, בחור שאינו מכיר נתן לי בקבוק זכוכית בכתף.. כל מה שאני יודע שאין לו בית לא יודע מה השם שלו". (עמ' 12 לפרו' הדיון).

טיעוני המדינה

8. בשלב זה המדינה שינתה את גישתה וביקשה לטעון שאין לקבל את טענת הסנגור וכי יש להמשיך בבירור המשפט על ידי מעבר לפרשת ההגנה. המדינה הדגישה שמדובר בעבירה חמורה ושהאינטרס הציבורי הוא למצות את הדין עם הנאשם. נטען שהמתלונן הוא בעייתי, חי מתחת לרדאר הממסדי ולא פשוט לאתרו. נטען שיש ראיות נוספות שמחזקות את החשד נגד הנאשם מלבד עדות המתלונן. נטען שישנן ראיות הקושרות את הנאשם לחשד: אמרת קורבן לעד שהעיד בבית המשפט, לפיה המתלונן מסר לו את שמו, דהיינו ששומעים בשיחה שהתנהלה עם המשל"ט את השם של מי ששוחח עם העד, וסיפר כיצד הוא נפצע ונטען שהדברים עולים מעדות העד בעמ' 23, שם אמר העד אריה לווי ולנטוב שהוא זוכר מה שהוא אמר בטלפון למשל"ט, שמו תעודת זהות של המתלונן ושהוא נדקר באמצעות זכוכית. המאשימה הפנתה גם לת/8- מזכר שהוא תמלול של שיחת העד עם המשל"ט. כך נטען שקיימת ראיה לגבי מנגנון החבלה. בנוסף נטען שהנאשם נמצא במקום על ידי השוטרים שאיתרו אותו שיצא מבית נטוש שהיו בו כתמי דם, לפי דוח מז"פ ת/42 ו-ת/45, ובנוסף ממצא שנמצא בקומה השנייה של הבית, חלק מבקבוק שעל גביו יש ט"א של הנאשם ודם. כמו כן הפנתה המדינה למסמכים הרפואיים של המתלונן - ת/61 מהם עולה שמדובר בפציעה חודרת של דקירה בצווארו, כך שניתן לשלול שמדובר בנפילה. נטען שבנסיבות אלה כאשר קיימת אמרת מתלונן לגבי המנגנון של הפגיעה וט"א של הנאשם על חפץ מזכוכית שסביבו כתמי דם משמעותיים, אין לקבל את הבקשה שאין להשיב לאשמה.

תשובת הסנגור

9. הסנגור השיב שהמתלונן אמר לעד שמצא אותו שאינו יודע מי דקר אותו ושזו אמרת קורבן המזכה את הנאשם. כמו כן לא הייתה מחלוקת שהנאשם והמתלונן התגוררו יחד במבנה והם מכירים, כך שזהותו של המתלונן כמי שדקר את הנאשם נשללה.

10. נטען שאין ראיות שהמאפשרות הסקת מסקנות ביחס למנגנון הפגיעה ועוד נטען שעל פי מסמכים נוספים שהוגשו - ת/61 מצבו הנפשי של המתלונן היה שהיה עדיין תחת השפעת אלכוהול כשנחקר. נטען למחדלי חקירה רבים.

11. שתי העדויות העיקריות שישנן בתיק ביחס לאירוע היו של העד אריה ולנטיב שהוא זה שמצא את הנאשם. הוא תיאר ש"ביום שישי טיילתי עם הכלב אחה"צ... אז בא אליי דקור ביקש ממני אם אני יכול להזמין בשבילו אמבולנס... ראיתי שהוא מלא בדם, התקשרתי למשטרה, שוחחתי אתם .. לקחתי ממנו פרטים..." בהמשך עדותו נאמרו הדברים הבאים:

"ש. זוכר עוד פרטים שאמרת בטלפון?

ת. השם, תעודת זהות שלו שאלתי במה דקרו אותו אמר לי בזכוכית, שאלתי מי דקר אותו הוא סירב לענות. הוא התעצבן רוב הזמן ביקש שהאמבולנס יגיע" (עמ' 26 שו' 20-29).

העד נשאל אם ראה עוד מישהו מסתובב באזור הוא השיב בשלילה (עמ' 27 שו' 9).

כמו כן ישנה השיחה בין העד לבין המשל"ט - ת/8:

"מוקד... אתה יודע ממה הוא נדקר?

מודיע: נראה לי... ממה נדקרת מסכין ממה דקרו אותך? זכוכית זכוכית.

מוקד: מי דקר אותו?

מודיע: אתה יודע מי דקר אותך? לא.

....

מוקד: הבנתי אתה לא יודע מי דקר אותך? הוא לא יודע מי דקר?

מודיע: הוא לא יודע מי דקר אותו אין לו מושג".

12. אין ספק שהמתלונן נפגע קשה ואף אהיה מוכן להניח שנפגע מבקבוק זכוכית על פי הראיות שהוגשו בתיק. ואולם ללא עדות המתלונן אין ראיה המקשרת בין הנאשם לבין פציעתו של המתלונן. בעניין זה יצוין שמציאת שבר בקבוק עם ט"א של הנאשם עליו אינה בהכרח ראיה מרשיעה כיוון שהנאשם התגורר במקום. יוצא כי בלי עדות המתלונן לא קיים סיכוי סביר, ואף קיים פחות מכך, כדי להרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפת המתלונן לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין.

13. אשר על כן, אני מקבל את הטענה שאין להשיב לאישום זה ומזכה את הנאשם מהעבירה של חבלה

בכוונה מחמירה. כאמור, הנאשם הודה בניסיון לתקיפת שוטרים ואני מרשיע אותו בעבירה לפי סעיף
273 + 25 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשפ"א, 09 יוני 2021, במעמד הצדדים